

Oosterhamrikade: beperking walgebruik door woonschipbewoners (2003-2013)

Met de ontwikkelingsvisie “De Radiaal Wakker Gekust” presenteert het college van B&W in 2003 een plan om het Oosterhamriktracé te veranderen in een grootstedelijke toegangsroute met allure.

Geïnteresseerd in wat er in je naaste omgeving gebeurt, wierpen wij een blik op het plan en wat schetst onze verbazing: de woorden “woonschepen” of “woonboten” komen in de visie op toekomst en de toelichting van het plan niet voor!

En dus begint de participatie. In de vorm van het bezoeken van voorlichtingsavonden, je begint een bewonerscommissie met de burens, het schrijven van brieven met de vragen waar het uiteindelijk, zes jaar later nog steeds om draait: Wij leven midden in het plangebied, wilt u a.u.b ook rekening houden met ons.

De eerste reacties vanuit het gemeentelijke ambtenarenapparaat variëren van negeren tot en met simpelweg ontkennen dat wij rechten hebben opgebouwd.

In dezelfde tijd werkte het Woonschepencomité Groningen (WCG) samen met de gemeente aan een gebruiksovereenkomst wallenkanten. De gemeente dreigde het eigendom van wallenkanten te verliezen omdat bewoners die al langjarig in gebruik hadden.

Het WCG onderkende het belang van de gemeente om de diverse wallenkanten te verbeteren qua beeldkwaliteit en gebruik. Dus werd bedacht dat een tuin maximaal 2/3 van een ligplaats kon zijn zodat de tussenliggende ruimten de zo gewenste zichtlijnen zouden opleveren: iedere burger zou dan in het vervolg naar water en schepen kunnen kijken zonder gehinderd te worden door te hoge hagen, illegaal geplaatste schuttingen of bedenk maar iets wat het beeld zou kunnen verstoren. De gebruiksovereenkomst zou onder anderen ook voor de Oosterhamrikkade gaan gelden.

In uw dromen, moeten de ambtenaren hebben gedacht ondanks een stroom aan argumenten. Keer op keer werd ons te verstaan geven dat in het Oosterhamriktracé tuinen en schuren bij woonboten niet het gewenste beeld zouden opleveren.

De tragiek van de burgerparticipatie ontvouwde zich volkomen. De bereidheid tot participatie moet van twee kanten komen. Meerdere malen hebben we naar voren gebracht dat de gemeente informeren verward met participeren. Maar hoe kon men ook participeren, daarvoor was de visie te ambitieus en stond het eindbeeld te ver van de realiteit.

We vragen in 2006 om een aanvulling van de visie t.a.v. de vergeten woonschepen aan de wethouder. Mis, na een halfjaar wachten bleek hij hiertoe niet genegen.

Het werd ons uitgelegd door de projectleider, Burgerparticipatie gaat zo: wij maken de plannen, jullie mogen bezwaar maken op de momenten die ons inspraakstelsel biedt, worden die gegrond verklaard dan passen wij ons plan aan.

Bezwaar maken hebben we dus gedaan, want uiteindelijk bepaalt de politiek wat er gebeurt. Bij alle partijen bleek veel interesse in onze ervaringen en argumenten. Onder aanvoering van CDA en SP onderschreef een meerderheid van de raad de redelijkheid van onze wensen door een amendement in te dienen. Dat was vorig jaar oktober.

Men erkende de afspraak met het WCG en dat resulteerde in een wijziging van het bestemmingsplan Waterrand Oosterparkwijk. Er werd nu toegestaan dat de tuin een grootte van tweederde van de ligplaats mocht omvatten en dat een schuur drie bij vier meter mocht zijn. De inrichting van de tuin zou met een bruikleenovereenkomst geregeld worden.

Wij blij, raad blij, WCG blij maar aan het Zuiderdiep was men niet zo blij. En zoals het een creatieve stad betaamt, een nieuw obstakel was snel gevonden, er was een juridisch foutje ontdekt in het amendement. Dus de raad trok op verzoek van de wethouder het bestemmingsplan om die reden terug. Waarna de hele discussie in december 2008 weer heropend werd.

Er was een nieuw argument gevonden: de provincie zou het bestemmingsplan afkeuren als de tuinen en schuren zo groot zouden zijn. Vanaf dat moment volgden weer gesprekken, ditmaal gesteund door CDA en SP die deze onmogelijke situatie hadden veroorzaakt met hun initiatief, en er werd informatie ingewonnen bij de provincie. Laten we het voorzichtig formuleren: het amendement was inhoudelijk

op geen enkele manier strijdig met het bestemmingsplan en het is daarom zeer onwaarschijnlijk dat de provincie het plan daarop afkeurt. Het blijkt geen kwestie van niet kunnen maar van niet gunnen.

In september is de wethouder met een nieuw bestemmingsplan gekomen waarin onze tuintjes en schuurtjes sterk gekrompen zijn, alles is 3x kleiner dan in eerste instantie door de raad besloten! Ook dit maal vond de raad dit te mager. Maar helaas was er geen politieke meerderheid meer voor het amendement van vorig jaar. De SP was door de wethouder overtuigd dat er inderdaad juridische bezwaren bestonden bij het vorige amendement. Daarom was een tuin van 1/3 van de lengte van de ligplaats (met dien verstande dat de tuin zich tevens minimaal 3 meter uit de kant van de weg (inclusief stoep) bevindt) en een schuurtje van 3x3x2,5 m het maximaal haalbare. Het amendement van het CDA dat deze aanpassing voorstelde werd door de voltallige raad aangenomen.

Gezien het feit dat de gemeente stellig van plan was om onze tuinen en schuurtjes weg te plannen mogen we zeer tevreden zijn met het behaalde resultaat. Toch laat de manier waarop dit resultaat tot stand is gekomen en vooral de argumenten die gehanteerd zijn een onbevredigend gevoel achter. Onze bezwaren zijn bij de provincie en de raad van state afgewezen want procedureel is alles correct verlopen.

Inmiddels zijn we vier jaar verder, de ontwikkelingsvisie is als gevolg van de crisis en het afblazen van de tram in de prullenbak beland. Inmiddels waait er een nieuwe wind bij ROEZ, een open en transparante werkwijze. Sinds een jaar zijn wij als buurtbewoners betrokken bij het proces van cocreatie om met zijn allen invulling te geven aan de nieuwe ontwikkelingen. Er komt geen nieuwe visie maar we werken met een Routekaart. Wij doen hier graag aan mee, echter we zitten wel opgescheept met een erfenis van de oude visie, nl. de gebruiksregels voor de groene oever van het bestemmingsplan Waterrand Oosterparkwijk.

Grote bouwprojecten zijn niet meer te financieren, daarom wordt er nu ingezet op de ontwikkeling van kleine deelgebieden. Om dit te bevorderen zal het verblijfsklimaat vooraf moeten worden aangepakt i.p.v. achteraf. Onze tuinen en schuurtjes maken deel uit van deze aanpak.

Op 19 november wordt de Routekaart Oosterhamrikzone besproken in de commissie Ruimte en Wonen. Omdat de ontwikkelingsvisie, die de wijziging van het amendement volgens de wethouder noodzakelijk maakte, is ingetrokken. Lijkt het ons redelijk dat het amendement van 2008 als uitgangspunt zal gelden, de gemeente denkt hier helaas anders over.

Inmiddels zijn we al weer druk met het benaderen van de politiek... Hopelijk herhaalt de geschiedenis zich op een positieve manier.

Buurtcommissie Woonschepen Oosterhamrikkanaal (met dank aan Klaas Koetje)